

det vist ganske rigtigt, at man af § 5 kan slutte, at det Beviis, som fordres i § 4, skal være Lovformeligt, og jeg vilde derfor aldeles ikke have havt Noget derimod, hvis dette Udtryk var blevet brugt i § 4; men videre skal man efter min Mening heller ikke gaae. Man skal, idet man giver Regler for Beviset, ikke give disse Regler strengere, end de gjælde i nogetstomhelst andet Tilfælde; man skal lade de almindelige Regler for Beviset gjælde, og hvor Beviis efter disse er tilstede, der, mener jeg, skal Vedkommende have Erstatning uden Afkortning. Brister det derimod paa disse Beviser, faae de kun Erstatning efter § 5. Men dette, mener jeg, vil ikke finde Sted, saaledes som § 4 nu er foreslaaet omredigeret af Udvalgets Majoritet. Et Beviis, som skal være lige saa betryggende, som det, der præsteres ved en under offentlig Tilsyn af dertil udnævnte Mænd afholdt Synsforretning, der er det stærkeste Beviis, man i nogen Sag kan fordrø for en Skades Størrelse, et saadant eller lignende Beviis fordrer Udvalget i Tilfælde, hvor det næsten har været umuligt for de Vedkommende at sørge for nogetstomhelst Beviis, idet meget af den Skade, som skal erstattes, er paakommen de Skadelidte saa pludselig, at der aldeles ikke har været Tale om, at de have kunnet tilveiebringe Beviis; og netop i Tilfælde, hvor Domstolene vistnok vilde lade sig nøie med et ringere Beviis end i andre Tilfælde, hvor Vedkommende selv kunde sørge for Beviis, der er det, at Udvalgets Majoritet fordrer et strengere Beviis end det, man vilde fordrø, selv i en privat Retstrætte under lignende Omstændigheder. Det er dette, jeg ikke har kunnet billige, og jeg mener derfor, at vi bør blive staaende ved det, som engang under Sagens 2den Behandling er blevet vedtaget, at al bevisselig Skade skal erstattes; og hvis § 5 vil blive antaget, som jeg haaber i den Form, som den erholdt ved 2den Behandling, mener jeg, at derved vistnok ogsaa tilstrækkelig er antydet, at det er det ordinære Lovformelige Beviis, som fordres i § 4.

Jeg troer, at vi med fuldkommen Rolighed kunne betroe Erstatningscomiteerne at bedømme, hvorvidt Beviser præsteres eller ikke. De ere sammensatte paa en saadan Maade,

at man vistnok ikke behøver at frygte for, at Egennytten der skal være givet noget betydeligt Spillerum.

Jeg maa blot, for at oplyse, hvad jeg under saadanne Omstændigheder vilde ansee for fuldt Beviis, men, som virkelig aldeles ikke kan komme til at gjælde for Beviis i det Tilfælde, at denne Paragraph bliver antagen paa den Maade, som af Udvalgets Majoritet er foreslaaet, tillade mig at anføre et Exempel, som er taget af Veile Amtscomitees Forhandlinger, et Exempel, som jeg forøvrigt ogsaa har anført i Udvalget, for at begrunde min Mening. Der var nemlig en Jarver i Koldding, hvis Gaard blev skudt i Brand, hans Indbo brændte, men han reddede sine Bøger, hvori Vedkommende, som havde indgivet Løi til Jarvning, stode optegnede; denne Bog produceredes for Amtscomiteen, de vedkommende Skadelidte eller de, som havde indgivet Løi til Jarvning, bleve kaldte tilstede, og de bekræftede Alle, at det forholdt sig saaledes rigtigt og vare villige til at gjøre deres Ced derpaa. Comiteen selv fandt, at samtlige anførte Priser paa de indleverede Sager vare særdeles billige. Under saadanne Omstændigheder mener jeg, at der aldeles ingen Betænkelse vilde være ved at tilstaae en Erstatning uden Afkortning, idet de oplyste Omstændigheder maatte være ligesaa betryggende, som om et fuldstændigt Beviis var blevet tilveiebragt; men jeg indrømmer meget gerne, at dette Beviis aldeles ikke vil kunne holde sin Prøve, dersom man antager Regler af den Art, som Udvalgets Fleertal har foreskrevet i den Redaction, som nu er givet § 4.

Ordføreren: Det har heller ikke, som det vil sees, lykkedes os at blive enige her, idet Mindretallet har holdt fast ved, at Betyggelsen skal søges i Beviset. Jeg kan imidlertid ikke Andet end meget tilraade Thinget at vedtage det af Udvalgets Fleerhed stillede Forslag. Jeg har tilladt mig tidligere at gjøre opmærksom paa, hvorledes man ved private Taxationer fik visse Summer, som ved de under det Offentliges Tilsyn afholdte Taxationer gik ned med 25, 30, 50, 55 pCt. Men, jeg spørger Dem, mine Herrer! naar de vare Medlemmer af Erstatningscomiteerne og De havde for Dem